

lidt over 13½ pCt. i Stedet for 14 pCt. Dersom nu denne Lov udkom, er der saa nogen, der tror, at denne Mand i Morgen vilde gaa hen og sælge sine Aktier til en lavere Pris end den han kunde faa for Loven kom? Nej han vilde gøre Regning paa næste Aar at faa 15 pCt. — det er jo en udmærket Forretning, der gaar fortrinligt. Der bliver ikke Spørgsmaal om, at det vil have nogen Indflydelse paa Aktiernes Kurs eller Pris. En ganske ubetydelig Ting i Forretningslivet kan medføre et Fald eller en Stigning af flere Procent, men derimod vil der saamænd ikke være Tale om, at nogen paa Grund af en saadan især en saa umaadelig moderat Beskatning skulde ville gaa til at sælge sine Aktier.

Saaledes mener jeg, at Forholdet praktisk set er. Men vil man nærmere undersøge Spørgsmaalet om den dobbelte Beskatning og se, om det er mere end noget teoretisk, skal jeg i det hele holde mig til, hvad den højtærede Minister derom har sagt. Han har blandt andet sagt dette, at der for det første er en Mængde udenlandske Gjere af Aktier, som man kun paa denne Maade kan ramme, og under dem kan en Mængde andre Ejerne have af Aktier skjule sig. Desuden ville alle de smaa Beløb ikke blive ramte, allerede af den Grund at meget smaa Indtægter overhovedet ikke beskattes til Kommunen, saaledes at, hvis en Mand ikke havde andre Indtægter end af Aktier — hvad jeg vilde anse for meget uheldigt for den vedkommende — kunde han, hvis det kun var en lille Indtægt ikke beskattes. Desuden er der ogsaa den Ting, at efter Stattelovene beskattes kun fulde Hundreder. Den Mand, der f. Eks. har 1,496 Kr., hvorefter de 96 Kr. ere fremkomne derved, at han faar 6 pCt. af 1,600 Kr., vil ikke blive beskattet af de 96 Kr. Der hvor man har Formue- og Beslighedsstat, giver det sig ganske af sig selv, at det overhovedet er muligt at tage særligt Hensyn til, om vedkommende har faaet større eller mindre Indtægt af sine Aktier: der skal hans hele økonomiske Stilling tages i Betragtning. Det eneste Tilfælde, hvor der i Virkeligheden kunde blive Spørgsmaal om en rigtig Dobbeltbeskatning, vilde være det, at man havde en Lov, som paa lagde alle Borgere med Hensyn til deres kommunale Beskatning at gøre Selvangivelse.

Hadde man en saadan Lov, kunde det ikke undgaas, forudsat at Opgivelserne vare rigtige — og de vilde naturligvis for en meget stor Del være rigtige, men der vilde ogsaa være mange, som ikke var rigtig i Stand til fuldkommen nøjsomt at opgive deres Indtægt. En saadan Lov have vi imidlertid ikke, saa jeg tror, de Hensyn man saaledes har taget til Dobbeltbeskatningen, ere saa ringe og ubetydelige, at de ganske maa vige over for det, jeg har sat i Spidsen for mine Betragtninger, at de næringsdrivende skulle beskyttes mod den Konkurrence, der fremkommer gennem Aktieselskaber, som ikke ere beskattede, ikke beskyttes paa anden Maade, mener jeg, end derigennem, at de skulle være samme Villkaar undergivne. Jeg vil have Retfærdighed og Ensartethed i dette Forhold og ikke andet.

Lovforslaget indeholder endelig en Del Bestemmelser, der ere at betragte som Supplementer til den gældende Lovgivning. Jeg tror ikke det er rigtig heldigt, naar Lovforslaget falder sig Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat. Thi man skulde jo tro, at man ogsaa i denne Lov kunde finde alt hvad man søgte angaaende den personlige Kommuneskat. Det kan man imidlertid ikke. Det er kun nogle Regler, men langt fra alle. Imidlertid er det naturligvis en Ting, der har mindre at sige. Der er imidlertid navnlig i første Kapitel, §§ 1 og 2 optaget forskellige Bestemmelser af mer eller mindre tvivlsom Godhed. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister og ogsaa med det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen), at man ikke bør gaa ind paa at nedsætte Variationen for de skattepligtiges Ophold til 2 Maanedes. Man indfører derved et Forhold, som vil blive til ulideligt Besvær for alle, som faa med den Sag at gøre, og især for Kommunerne indbyrdes, og jeg tror ikke, der er nogen Rimelighed i, at man skal komme til alle de Vanstueligheder, som en Forandring i det bestaaende med Hensyn hertil vilde medføre. Jeg mener altsaa, denne Bestemmelse kan man paa ingen Maade gaa ind paa. — I øvrigt vil jeg, for ikke at opholde det høje Ting's Tid, indskrænke mig til den Bemærkning med Hensyn til § 1, at saaledes som det foreslaa fra Regeringens Side, var det paa alle Punkter fuldkommen acceptabelt i alt Fald for mig,